

lige Forhold, og dernæst hænger Prisen paa Brødet, denne Hovedforholdene for at holde Arbeidskraften vedlige, meget nøie sammen med Prisen paa de øvrige Sædarter. Om derfor end Bygprisen, som sagt, ikke giver en absolut Norm, saa giver den dog en nogenlunde tilfredsstillende, og giver den fuldkommen saa vel, som naar vi her aarlig sidde og sige: vi troe, at i det kommende Aar vil den og den behøve det og det Tillæg paa Grund af de nuværende høie Priser. Naar det ærede Medlem fremdeles har klaget over, at Capitelstarten ikke blev rigtigt sat, saa mener jeg, at vi dog derfor gjerne kunne vedtage denne Bestemmelse, og, naar det da viste sig, at Loven, fordi Capitelstarten i Løbet af et Par Aar ikke var bleven sat godt, var mindre heldig, det være nu for Statskassen eller for de paagældende Personer, saa staaer det jo til det ærede Medlem, som til alle Medlemmer her i Salen —; thi her have vi dog Gudskelov Forslagsretten — at gjøre Forslag til Forbedring af den paagældende Lovgivning, saaledes at Capitelstarten blev sat paa en paalideligere Maade. Jeg synes saaledes, at alle de Indsigelser, som kom fra det ærede Medlem, reducerede sig til, at han ikke syntes om Bygsystemet, og ikke have meget paa sig, hvilket unægteligt, med Hensyn til hans personlige Stilling til det antydede Forslag, kan være meget vigtigt.

Hvad angaaer den næst foregaaende Talers (Bregendahl's) Udtalelser, syntes de mig omtrentlig at gaae ud paa at sige: lad aldrig Embedsmændene formode, at de under nogen som helst Omstændighed kunne faae Tillæg; thi saa vilde de i Haabet om at faae dette Tillæg bruge Mere, end de have; vi skulde altsaa aldrig have givet nogen Dyrksslov, det er farligt. Men, netop fordi vi have gjort det, derfor skulle vi give Embedsmændene, der hver Dag have haabet, og nu staae udenfor denne Forsamling og haabe paa denne Lov, fordi de troe, at der er givet dem et Slags Berettigelse ved de Skidt, vi tidligere have gjort, dem skulle vi give et Svar, men det skal være saaledes, at vi ikke behøve hvert Aar at svare dem igjen. Naar det ærede Medlem dernæst henstillede, om vi ikke hellere burde søge at re-

gulere Gageforholdene for de forskellige Classer af Embedsmænd paa en eensartet Maade, saa skal jeg ikke sige Noget derimod; men det hænger slet ikke sammen med den foreliggende Lov, der er en Gageforørgelseslov, men ikke en Gagenormeringslov. Det er en Pengeudgiftslov, ikke en Normeringslov, og der ligger det Feilagtige, at den ikke er kommen her først. Enhver Lov, der er en Normeringslov, og hvor det er uvist, om den nogenstunde vil forarsage Staten en Pengeudgift, hvor altsaa Strengen paa Pungen bliver i vor, i Folkethingets, Haand, og det først igjennem vor Finantsbevilling bliver muligt at skaffe Penge, enhver saadan Lov kan gaae hvilkensomhelst Veie det skal være; men enhver Lov, som, idet den behandles og gives, forudsætter en umiddelbar Pengeudgift, som følger af Loven, den er efter sin Charakter en Finantslov, og, hvad enten den gjælder for en kort eller lang Tid, saa bør den komme her først; thi det staaer i vor Grundlov, at ingen Udgift maa gjøres uden i Henhold til Finantsloven, men der staaer tillige, at Finantsloven først skal forelægges Folkethinget. Naar det ærede Medlem fra Viborg overveier, hvad vi allerede have gjort, i Modsetning til hans almindelige Betragtninger, vil han see, at den bedste Maade, hvorpaa vi kunne gjøre det godt, som vi maaskee have gjort feil ligeoverfor disse Betragtninger, er den at gaae ind paa det System, som her er bebudet af et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Steen).

Indenrigsministeren: Jeg skal, som sagt, ikke gaae ind paa denne Sag, førend der til den Behandling foreligger bestemt formulerede Forslag; men jeg skal udtale, at jeg finder saameget mere Grund dertil, som maaskee Iveren, hvis jeg gik ind paa Sagen, for at afgjøre den paa en vis Maade, vilde bringe Gjentagelser og maaskee Forstærkelser af de Udtalelser, vi nu allerede have hørt, og som concentrere sig i følgende Punkter, „at vi skulle have ladet Embedsmændene i Danmark blive uden nogetsomhelst Tillæg, at man i alt Fald kun burde komme de ringest lønnede Embedsmænd til Hjælp med et Dyrkstillslæg, og at Embedsmændene, naar de fik det Til-